הלכה · משנה תורה · מפרשים · משנה למלך · ספר אהבה

משנה למלך על משנה תורה, הלכות ציצית

רבי יהודה רוזאניס

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

משנה למלך על משנה תורה, הלכות ציצית

רבי יהודה רוזאניס

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/משנה-למלך-על-משנה-תורה-הלכות-ציצית/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611151759 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה טו 4
פרק ב 4
הלכה א 4
פרק ג 4
הלכה ו 4

פרק א

הלכה טו

ואם נתכוין להוסיף אע"פ שחתך אחת מהן ה"ז פסולה. (א"ה עיין מה שכתב בהלכות ממרים):

פרק ב

הלכה א

תכלת האמורה בתורה כו'. (א"ה עיין מה שכתב הרב המחבר ז"ל בפרק ח' מהלכות כלי המקדש דין י"ג):

פרק ג

הלכה ו

שהשעטנז מותר לענין ציצית שהרי התכלת צמר הוא ומטילין אותה לפשתן. בפ"ק דיבמות (דף ד':) תנא דבי רבי ישמעאל כל בגדים צמר ופשתים הם ואמר רחמנא עביד להו תכלת ותכלת עמרא הוא וממאי דתכלת עמרא מדשש כיתנא תכל' עמרא הוא. וכתבו התוס' בד"ה ואמר רחמנא וז"ל אבל קשה דאכתי נימא דאמר רחמנא לעביד להו תכלת בלא קשירה דלא הוי כלאים דתוכף תכיפה אחת אינו חיבור. ובמנחות דקדק דקשר העליון דאורייתא מדשרי רחמנא כלאים בציצית ושמעתי בשם ר"י קלצון דע"כ אמר רחמנא ליעבד להו תכלת בענין דליהוי כלאים דאי דוקא בלא כלאים א"כ לשתוק קרא מיחדיו ומדאמר רחמנא עביד להו תכלת ידעינן דתוכף תכיפה אחת אינו חיבור אלא ודאי בענין דהוי כלאים אמר רחמנא לעביד תכלת ולא שמעינן להו מהכא מידי אי תוכף תכיפה אחד הוי חיבור או לא להכי איצטריך יחדיו ע"כ. והרואה יראה דתירוץ זה צריך ביאור דכיון דעיקר קושייתם לא הוי אלא משום דכתב רחמנא יחדיו דמשמע דתוכף תכיפה אחת אינו חיבור ועל כן הקשו דאי לאו דכתב רחמנא צמר ופשתים הו"א דכלאים בציצית אסר רחמנא והא דקאמר רחמנא עביד להו תכלת היינו בלא קשירה דלא הוי כלאים אבל אי לא כתב רחמנא יחדיו פשיטא דהו"א דתוכף תכיפה אחת הוי חיבור ומדקאמר רחמנא עביד להו תכלת משמע דכלאים בציצית שרי רחמנא א"כ איך תירץ ר"י קלצון דאם דוקא בלא כלאים לישתוק קרא מיחדיו ומדאמר רחמנא עביד להו תכלת ידעינן דתוכף תכיפה אחת אינו חיבור. והלא אי לא כתב רחמנא יחדיו הו"א דתוכף תכיפה אחת הוי חיבור ומדכתב רחמנא עביד להו תכלת משמע דכלאים בציצית

שרי רחמנא. ונ"ל דכוונת התוס' היא לומר דע"כ הא דאמר רחמנא עביד להו תכלת הוי בענין דהוי כלאים דאם [לא] כן לישתוק קרא מיחדיו ולכתוב צמר ופשתים ובגדיהם ואנא אמינא אי אמרת בשלמא דתוכף תכיפה אחת אינו חיבור משום הכי איצטריך קרא למימר צמר ופשתים למישרי כלאים בציצית דאי לא כתב רחמנא צמר ופשתים הו"א דכלאים בציצית אסור והא דקאמר רחמנא עביד להו תכלת הוי בלא קשירה דלא הוי כלאים. אלא אי אמרת דתוכף תכיפה אחת הוי חיבור למה ליה למימר צמר ופשתים למישרי כלאים בציצית הא מדקאמר רחמנא עביד להו תכלת ש"מ דכלאים הותר לגבי ציצית. ומעתה קושיית הגמרא היא בזה האופן שהמקשה זה ראה דאית כאן תלת קראי צמר ופשתים ויחדיו ובגדיהם והאי קרא דבגדיהם סובל שני פירושים דאפשר דהא דקאמר רחמנא עביד להו תכלת הוי בענין דהוי כלאים ואפשר שיהיה בענין דלא הוי כלאים. והמקשה הקשה לו דע"כ סבירא לך דהאי דקאמר רחמנא עביד להו תכלת אי אפשר לפרשו אלא בענין דהוי כלאים ומש"ה איצטריך קרא למימר יחדיו לאשמועינן דלא הוי כלאים אלא בקשירה. דאי סבירא לך דהאי דקאמר רחמנא עביד להו תכלת אפשר לפרשו בענין דלא הוי כלאים א"כ לשתוק קרא מיחדיו ונימא צמר ופשתים ובגדיהם ומינה שמעינן דתוכף תכיפה אחת לא הוי חיבור כמ"ש למעלה. וכיון דסבירא לך דהאי דקאמר רחמנא עביד להו תכלת אי אפשר לפרשו אלא בענין דהוי כלאים א"כ למאי איצטריך קרא למימר צמר ופשתים למישרי כלאים בציצית הא מדכתב רחמנא בגדיהם וקאמר עביד להו תכלת שמעינן מינה דכלאים הותר לגבי ציצית דהא אי אפשר לפרשו בענין אחר: סליקו להו הלכות ציצית